

МІКРОБІОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ ПЕРЕБІГУ СИНДРОМУ ДІАБЕТИЧНОЇ СТОПИ

Гуріна С. В., Івахнюк Т. В.

Сумський державний університет,

кафедра гігієни та екології з курсом мікробіології, вірусології і імунології

Визначення особливостей автофлори людини має велике значення в постановці правильного діагнозу і покращанні результатів лікування синдрому діабетичної стопи шляхом зменшення кількості та висоти ампутацій кінцівок.

Метою нашої роботи було дослідити стан мікробіоценозу трофічної виразки. Перед виконанням роботи було поставлено такі задачі: дослідити структуру гнійно-некротичних ускладнень серед хворих з синдромом діабетичної стопи та з'ясувати мікробну контамінацію тканин нижніх кінцівок у хворих з стопою діабетика, ускладненою гнійно-некротичним процесом.

Матеріалом для виділення патогенів служив змив з осередків трофічної виразки пацієнтів з синдромом діабетичної стопи (СДС). Для досягнення поставленої мети та виконання поставлених задач були використані такі методи дослідження: мікробіологічні (визначення щільності бактеріальних угруповань і популяцій, виділення чистих культур мікроорганізмів), біохімічні (ідентифікація бактерій) та, математико-статистичні (статистична обробка результатів дослідження).

Мікробіологічні особливості перебігу СДС характеризуються високою етіологічною значимістю *Staphylococcus epidermidis* (68,6 %); *Pseudomonas aeruginosa* (62,8 %); *Staphylococcus aureus* (54,3 %); *Peptostreptococcus spp.* (45,7 %). Результати дослідження мікробного пейзажу у пацієнтів з СДС показали, що у трофічній виразці домінували факультативні анаеробні бактерії (70,1 % виділених штамів). У залежності від отриманого значення показника постійності, всі види бактерій були нами розподілені на постійні (домінуючі), які були присутні у більш ніж у 50 % зразків; додаткові, які виявлялися у 26–50 % зразків та випадкові, що виявлялися в ≤ 25 % зразків. Проведені дослідження показали, що серед клінічних штамів УПМ, виділених від досліджуваних пацієнтів, домінували високоадгезивні (69,4 %). При порівнянні результатів адгезивної активності клінічних штамів та їх ступенів обсіменіння, нами було встановлено, що мінімальною адгезивною здатністю володіли штами, які були виділені з дослідного матеріалу у кількості $\leq 10^2$ КУО/мл змиву. Високим ступенем адгезії володіли штами мікроорганізмів, виділені в асоціації з іншими УПМ та за індексом значимості екологічної групи мікробіоценозу були домінантними. Серед музейних штамів мікроорганізмів, не було виявлено високоадгезивних та відмічалася їх висока чутливість до йодиду хітозану (66,7 %). При вивченні чутливості до антибіотиків виділених ізолятів нами було встановлено, що $\geq 50\%$ штамів всіх УПМ чутливі до антибіотиків групи аміноглікозидів, макролідів, рифампіцинів, бета-лактамних карбопенемів.